

Uglebillede, jeg saa' dig med baade i Dag og forleden. Vi kan ikke være bekendt, at du har en saa skrækkelig Smag, Onkel.«

Skønt Onkelen dirrede af Vrede, rørte han sig stadig ikke. Han nøjedes med at bøje Nakken tilbage og tilkaste hende et dybt forarget Blik over Stoleryggen.

»Det er højst upassende for en ung Pige at føre en saadan Tale, . . . det har jeg tidt nok sagt dig, Nanny. For Resten er den unge Dame, som du dér taler om —«

»Hvadfor en ung Dame?«

»Hende, som du maaske har sét mig gelejde en enkelt Gang, — det er min Værtindes Datter, en meget dannet og højst respektabel —«

»Jeg har ikke talt om nogen ung Dame. Jeg har talt om en gammel Hejre med røde Udblomster paa Hatten og tommetykke Sminkeklatter paa Kinderne. Og jeg siger dig, Onkel — hende kan du ikke være bekendt.«

»Og jeg siger dig, at du skulde senest af alle tale om, hvad man kan være bekendt — du! Hvad er maaske det for Slags Personer, du trækker her til Huset med dit uanstændige Koketteri? En Hr. Sidenius! En Bondedreng, der akkurat har faaet saa megen Politur, at han ikke længer snyder sig med Fingrene! Og hvad for et Ansigt der sidder paa den Fyr! Han ser ud,